

SKÓRY	NORMA BRANŻOWA	BN-69
	Skóry futerkowe wyprawione Wyznaczanie odporności okrywy włosowej na ścieranie	7702-01
		Grupa katalogowa XI 29

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest metoda badania odporności na ścieranie okrywy włosowej o wysokości do 50 mm.

1.2. Zakres stosowania normy. Metodę badania stosuje się przy opracowywaniu technologii wyprawy i uszlachetniania skór futerkowych.

1.3. Zasada wyznaczania. Wyznaczanie odporności okrywy włosowej na ścieranie polega na określeniu wartości ubytku masy okrywy włosowej powstającego przy ścieraniu okrywy włosowej próbki skóry, wyrażonego w procentach całkowitej masy okrywy włosowej próbki.

1.4. Normy związane

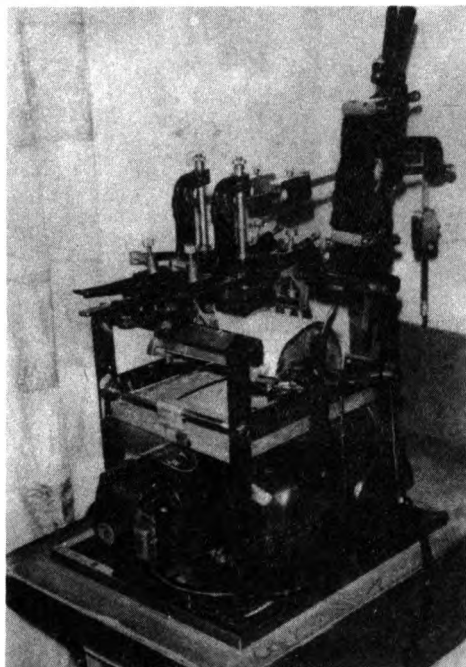
PN-55/P-22300 Skóry futerkowe wyprawione. Pobieranie i przygotowanie próbek pierwotnych oraz próbek laboratoryjnych do oznaczania wilgotności

PN-55/P-22301 Skóry futerkowe wyprawione. Metody badań fizycznych

2. WYZNACZANIE

2.1. Aparatura

a) Aparat wg fotografii.

Aparat składa się z podstawy, na której umieszczony jest bęben poruszający się ruchem wahadłowym. Próbki należy zamocować w przyrządzie za pomocą dwóch szczęk, których obrotowe zamocowanie powoduje kołysanie się w otworze górnego ramienia. Jedna ze szczęk ma wystającą dźwignię z podziałką, na której przesuwany ciężarek umożliwia przeprowadzenie badania pod określonym naciskiem. Przy pomocy nakrętki regulującej (znajdującej się na wierzchu drążka naciskającego), umożliwiającą regulację odstępu uwzględniającą różną grubość próbek należy doprowadzić ustawienie układu szczęk do położenia poziomego.

b) Waga analityczna o dokładności do 0,0001 g.

c) Papier ścierny o ziarnistości nr 280.

d) Ostrza do golenia grubości 0,08 lub 0,1 mm.

2.2. Pobieranie próbek pierwotnych. Próbki o liczności wg PN-55/P-22300 pobrać niezależnie od próbek do badania pozostałych wskaźników.

2.3. Pobieranie i przygotowanie próbek laboratoryjnych. Z próbek pierwotnych wyciąć próbki laboratoryjne o wymiarach 5 × 20 cm.

Próbki laboratoryjne po aklimatyzowaniu wg PN-55/P-22301 zważyć z dokładnością do 0,001 g.

2.4. Wykonanie. Aparat zatrzymać w położeniu środkowym, bęben pokryć papierem ściernym. Następnie po naciśnięciu ku przodowi dźwigni, znajdującej się poniżej bębna, otworzyć szczęki w celu zamocowania próbek. Po założeniu próbek przygotowanych wg 2.2 zwolnić dźwignię zamykającą. Próbki należy zakleszczać w szczękach aparatu tak, aby były one naprężone, lecz nie powodując ich rozciągania.

Po skasowaniu licznika do stanu zerowego aparat uruchomić i ścierać okrywę włosową, stosując 100 cykli tarcia.

Po zakończeniu operacji ścierania, próbki zdjąć z aparatu i zważyć. Następnie po ogoleniu odcinka roboczego o powierzchni 5 × 8 cm próbki zważyć ponownie w celu ustalenia masy włosa startego.

2.5. Obliczanie wyników. Ścieralność S okrywy włosowej wyrażonej w procentach ubytku okrywy włosowej po ustaleniu następujących wartości

m_{p_1} - masa próbki pierwotnej,

m_{p_2} - masa próbki po ścieraniu,

Institut Przemysłu Skórzanego
Ustanowiona przez Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Skórzanego dnia 27 marca 1969 r.
jako norma obowiązująca w zakresie badań od dnia 1 października 1969 r.
(Mon. Pol. nr 20/1969 poz. 172)

m_{p_3} - masa próbki po ogoleniu odcinka roboczego
obliczyć w procentach wg wzoru

$$S = \frac{m_{w1}}{m_{w2}} \cdot 100$$

w którym:

$$m_{w1} = m_{p1} - m_{p2} \quad \text{i} \quad m_{w2} = m_{p1} - m_{p3}$$

Jako wynik wyznaczania podać średnią ścierność w procentach obliczoną z dokładnością do 5%:

a) dla skór z okrywą włosową o wysokości do 20 mm - z próbek co najmniej z 3 skór,

b) skór z okrywą włosową o wysokości do 50 mm - z próbek co najmniej z 5 skór.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE do BN-69/7702-01

Dokładne dane techniczne aparatu do badania ścierności może dostarczyć Instytut Przemysłu Skórzanego, Łódź, ul. Zgierska 73.